

במדינה

הרפז, נאווי וספיר בכארי-שבט
לא למזכיר המפלגה

הנשאלים היו בדיוע כי האמבארנו שהסיל הגרל דהגול על ישראל היה מוצדק בחלט.

מפלגות

המנהיגים

במיסדרון

המפלגה הדתית-הלאומית עלולה למצוא את עצמה במצב מוזר ביותר, כאשר תערוך את ועידתה בחודש הבא בבנייני האור מה: דוקא מנהיגיה הבולטים לא יהיו צירים. את העניינים ינהלו עסקנים מן ה"שורה השנייה, ואילו המנהיגים הגדולים יצטרפו למשך חוטים במסדרונות.

המדובר ב-137 חברי הוועד הפועל של המפלגה, בימי הפועל המזרחי — לפני איחודו עם המזרחי — נהגו לצרף את כל חברי הוועד הפועל כצירים בוועידה — ללא בחירות. אולם אז היה מספרם רק 17. כאשר החליטה ועדת החוקה המפלגתית לקיים ניהול זה גם בוועידה הבאה, ולצרף את חברי הוועד הפועל ל-631 הצירים ה"נבחרים" — נתקלה בהתנגדותם הנמרצת של

(המשך עמוד 12)
לי כי ביקש חופשה מקום העבודה שלו. היו לו כל מיני רעיונות והם התהפכו ב"עקבות האמבארנו. הוא לא יכול להשלים עם תפקידו ולכן נטל חופשה".

אירגון סוחרי המכוניות המשומשות הטיל יחרם טוטאלי על מכירת מכוניות ישנות ומתוצרת זרפת. זה יפגע אמנם בישראלים, שהם כיום בעלי מכוניות זרפתיות ויצטרפו להפסיד כשימכרו אותן, אבל לדעת אפי רים מוהר, יו"ר סוחרי המכוניות המשומשות, "זה יפגע ביבוא המכוניות מזרפת. אנחנו שוקלים גם פניה לכל יבואני ה"מכוניות פועלם. רק בניוירוק יש 20 אלף סוחרי מכוניות. נבשש מכולם לא לסחור במכוניות זרפתיות".

יאיר מיכלין, בעל בית-מרקחת באילת, החליט לא למכור רפואות מזרפת. ואילו חברת אגו ביטלה הזמנת מכוניות פזו עבור מנהל-התנועה שלה ומכוניות סימקה שעמדה להזמין עבור פקחיה-התנועה. סוכי ני סימקה בישראל כבר ביטלה הזמנת מכוניות מחשש שלא יוכלו למכור.

סכנת פיצוץ. הצעירים ניסו להכשיל את ההחלטה במרכז המפלגה. הם נכשלו, כאשר מרבית חברי הוועד-הפועל, החברים גם במרכז, הצביעו נגדם. אז פנו לעזרת בית-הדין הרבני האזורי במחוז תל-אביב. כשבוע שעבר קבע בית-הדין: "ההחלטה של מרכז המפלגה והפועל המזרחי, שכל חברי הוועד-הפועל המאוחד והמשותף לשני גורמים אלה יהיו צירים בוועידה הקרובה, בתוקף תפקידם וללא בחירה בבחירות ה"כלליות — אינה כזו ואין לה תוקף".

בעירי המפלגה, אולי מפני שרק עשרה מבין 137 ציבים לצעירים, הם הסתמכו על החלטתה של הוועידה הקודמת, שקבעה כי הפעם יבחרו הצירים בבחירות אישיות-אזוריות — וכך אמנם נבחרו.

ה"וועד הפועל המאוחד והמשותף לשני גורמים אלה יהיו צירים בוועידה הקרובה, בתוקף תפקידם וללא בחירה בבחירות ה"כלליות — אינה כזו ואין לה תוקף".

ה"וועד הפועל המאוחד והמשותף לשני גורמים אלה יהיו צירים בוועידה הקרובה, בתוקף תפקידם וללא בחירה בבחירות ה"כלליות — אינה כזו ואין לה תוקף".

באר-שבט

המזכיר

שנבחר

"אני רוצה ששמואל בראון יבחר למזכיר המפלגה. אתה שומע אותי? שיהיה ברור! אני לא רוצה שום הרפו ושום עניינים. שמוכירות מפא"י תבחר בשמואל בראון. זו היתה שיחה טלפונית שהתנהלה ב-12 לחודש בין פינחס ספיר לבין מזכיר מועצת פועלי באר-שבט אורי סבאני. והנה בשבוע שעבר, על אפו ועל חמהו של פינחס ספיר, נבחר דויד הרפז כמזכיר מפא"י בבאר-שבט, ובתור שכזה הוא עומד להיות מזכיר מפלגת העבודה שם.

אין זה קרה? לא ברור. לא רק שספיר התנגד להרפז, גם ראש-העיר אליהו נאווי התנגד לו: "אני אצביע נגדו", הוא אמר. "ישלו אם אהיה המתנגד היחידי בסיעה. אני לא אתן לו להחזיר את שלטון העדות בבאר-שבט".

ריב. החליטו לתבוע שלוש בתוך ארבע ה"מורות שהשתתפו במסיבת העיתונאים — מלכה אמולק, לאה בירנבוים ולאה חלקני — למישט בבית-הדין הפנימי של הסתדרות המורים. באשמת פגיעה-לרע" בנודון בהסתדרות המורים ובהשמצתה בפומבי.

למישט, שת"צאותיו היו ברורות מראש, לא הסכימו השלוש ללכת. באמצעות עורך-הדין אהרון פפו הגישו בקשה לצרפניעה לבית-המשפט המחוזי. הגישא התרוק, ד"ר יוסף לם, לא הסתיר את אהדתו לשלוש ה"מורות. אילו הייתי אני, כחבר באינד מיקצועי, רואה כיצד דמי-החבר שלי כת"ב בזויים, הייתי אומר דברים גרועים יותר".

כאשר התלונן פרקליט ההסתדרות, עורך-הדין יצחק ברמה: "ראשי מרכז ההסתדרות המורים אינם עסקנים מיקצועיים אלא מ"ר ריב בעלי ותק רב!" השיב לו לם: "או שיצאו לפנסיה" — ונתן צרפניעה זמני כמבוקש.

ברבמקום הכריז דויד אלוגי — האיש מיספר שניים בהסתדרות המורים אחרי ה"מזכיר הכללי שלום לזין — כי ההסתדרות תערער על ההחלטה. אם לא נערער", אמר, "יתפרש הדבר כאילו אנו מסכימים שיהיו לנו חברים ללא חובת-מישמעת".

בפסק-דין של שופטי בית-המשפט ה"עליון, ד"ר יואל זוסמן, חיים כהן וד"ר יצחק קיסטר, בו דחו בשבוע שעבר את הערעור, הם קבעו: "הכל יכול היה לביא בשלום על-פי צרפניעה הזמני, אילו לא הנימוקים אשר ראה הנשיא התרוק המלומד לנמק את הצו, ואשר למרבית הצער לא יצאו חן בעיני ההסתדרות המורים".

השאיפה: עקרת-ית

את הרגשתה הסבירה השבוע מלכה אמולק בפשטות: "עשינו מה שחשבנו שעלינו לעשות. ברגע שיצאתי למאבק ידעתי שאני עלולה להיות מועפת מהסתדרות המורים. אבל זכרתי גב, שכחברת אינד מיקצועי יש לי זכויות, ולא היה בכוחתי לחתור".

מלכה אינה נהנית מהפירסומת הסרבבת אותה. "זה רע מאוד", אמרה, "כי נשארה איך רגיל לזה ולפתע הזרקורים מופנים אליך — אתה מתבלבל...".

תלמידה לעומת זאת, היא מרוצים מדי שמורתם הפכה למפורסמת. אבל הם חששו שים להפריע בשיעוריה, כי כפי שהגיבה בחקירות על ניסיונה של ההסתדרות המורים לכפות מרותה עליה, היא אינה מהססת להגיב בתקיפות על הפרעה או אי-ציות.

נצחון המורה המורדת

שיאנה פוחדת ללחום בעקשנות לזכויותיה. מלכה עצמה, ילידת הארץ דור שיש, כבר הספיקה ללחום בעקשנות בימי חייה. כילהה שגולה בשכונת שפירא בתל-אביב, בבית שיוע מחסור לא פעם, נאבקה קשות כדי לרכוש את השכלתה. ביום עבודה כ"פקידה, ובערבים למדה בבית-ספר תיכון ערב, עמדה בהצלחה בהגנות הבגרות.

אחרי הבגרות המשיכה בסמינר לוינסקי, וכשהפכה למורה שירתה בתפקיד זה גם בצה"ל, בבית-ספר בסבריה. מלכה, הכותבת גם תסכיתים לתוכניות לבתי-הספר בקול-ישראל, אהבת את מיקצועה, אליו שאפה כבר בגיל 15. אמנם בכיתה ח' שאל אותה המורה אם אני רוצה להיות מורה כמוה, הצטחקה, "ובליבי ח' שבתי אז: רק לא זה...".

היא מתגוררת עדיין עם אמה האלמנה, בביתם הישן והמרוהט בצניעות, התקדמה יפה בשבע שנות עבודתה כמורה, משמשת גם כעין סגנית למנהל בית-הספרה.

שמיפת-מוח

מלכה והמורים שהתלכדו סביבה לא חידשו את מלחמתם בהסתדרות המורים, כל עוד לא דובר על שביטה נוספת. אולם משהוכרזה השביטה השנייה, שנימי שכה יום שלם, יצאו לפעולה. הם ערכו מסיבת עיתונאים, טענו כי במישאל שנערך בינתיים בקרב ציבור המורים, היו 16 אחוזי נגד קיום שביטה — ובכל זאת קויימה. עתה נרעשו אנשי מרכז ההסתדרות המורים.

מלכה אמולק תקתה — וניצחנה

מדי יום מגיעה לבית-הספר יסודי ברמלה מורה צעירה, נמוכה ולבושה בפשטות. היא ניכנסת לכיתה ד' בה היא משמשת כמחנכת, ומלמדת את הילדים גיאוגרפיה, היסטוריה, תנ"ך ועברית. לא רבים מאלה שרואים אותה כבואה ובצאתה יודעים, כי לפני זמן קצר לימדה מלכה אמולק (27) את הציבור בישראל שיעור באומץ אורח: היא העזה למרוד באירגון הכל-יכול הקרוי ההסתדרות המורים. העזה — וניצחה.

כי בשבוע שעבר זכתה מלכה בניצחון חותך על ההסתדרות המורים. בית-המישט העליון אסר על ההסתדרות המורים להעמיד את מלכה ועודו שתי מורות, לזין פנימי.

הסברה הרצודית

כל התחילי כשהחל המאבק על ה"רפורמה בכיבנה החינוך", סיפיה השבוע מלכה אמולק, "כאשר עסקני הסתדרות המורים יצרו בציבור רושם כאילו כל המורים בישראל מתנגדים להנהגת הרפורמה, וזה לא היה נכון. במקום שיציגו את שתי העמדות, בעד ונגד, בפני ציבור המורים, שהוא ציבור אינטלקטואלי וחושב, ויניחו לו לשפוט, נעשתה ההסברה מוציג בצורה חד-צדדית, שביכרה נגד הרפורמה בלבד".

כל זמן שעסקני ההסתדרות המורים לא נקטו בנשק השביטה, לא ראתה מלכה סיבה לעשות פומבי לרעיוניה. אולם כשהחלט על קיום שביטה אזהרה, ראתה בכך חריגה מסכוכיותיהם כאיגוד מיקצועי. היא אירגנה את המורים בבית-הספר למסור גילוי-דעת, שפורסם ביום שביטה-האזהרה, בו הסתייגו משימוש בנשק השביטה, תבעו הסברה נאור תה, דרצודית, קראו למישרד החינוך שיסביר את עמדתו, ותבעו מישאל בקרב ה"מורים שיכריע בעד או נגד הרפורמה.

או לא חששו עדיין זיקני ההסתדרות המורים מפני גילוי ההתמרדות, היו בטוחים כי יצליחו לזכא אותה במהירות. מורי בית-הספר הוכמו לשיבה עם נציגי ההסתדרות, לשיבה הופיעו עסקנים מקומיים של ההסתדרות המורים, סטענו כי הם מוועזעים ממעשנו", סיפרה מלכה. "הם גם הודיעו לנו שהם רואים בכך שערורייה, וניסו לל"חוק עלינו שנתחור בנו. בהצבעה בין ה"מורים העלו חרם, למרות שכמה מורים שקודם היו בעד גילוי-הדעת, עתה נימנעו. החלטתי שזהו אבסורד, שמורה לא יכול להביע את דעתו בקול רם. שלחתי למערך כות העיתונים מיכתבים, בהם ביקשתי מאלה אשר אינם פוחדים לומר בגלוי את דעתם, להתקשר איתי, וכך נוצרה קבוצה שלחבה ונדלה, עד שמנתה 50 פעילים, ומאחוריהם כמה מאות מורים התומכים ברעיון".

מורה? רק זה לא!

ה"הפכה בתו של הברזלן יוסף אמוי לק לבנהגה של קבוצת אנשים אמיצים.

על-פי מיצות-המפלגה, אין פונים לי עזרת בתי-מישט מפלגתיים, כי אם רבניים.